

Indflydelse paa Højskolegerningens Omraade, men derfra at gaa over til at yde en Dame, der har ledet en privat Husholdningsskole, en aarlig Understøttelse, forekommer mig at være et stort Spring og meget betænkeligt, særlig af Hensyn til de Konsekvenser, som jeg mener, at den ærede Forslagsstiller saa alt for let paa.

Nielsen-Grøn: Den højtærede Minister udtalte, at Husholdningsskolen paa Lolland i sin Tid fik en Understøttelse som Højskole. Det er over 20 Aar siden, og da udtalte jeg mig bestemt derimod, fordi jeg mente, at Husholdningsskolen ikke hørte ind under Folkehøjskolen. Men Finansudvalget er jo saa stærkt i Konsekvensen, det ser man jo her. Jeg forstaar ærlig talt ikke hverken Ministerens eller Finansudvalgets Stilling. De, der have skrevet en hel Del, man kan til sine Tider sige Pjæt, kunne godt faa Understøttelse, men naar der kommer en Kvinde, der i en Menneskealder har udført et trofast Arbejde, har man ikke nogle Ører tilovers for hende. Jeg beklager meget, at man kan forsvare det. Thi denne Kvinde har jo, samtidig med at hun ledede sin Husholdningsskole, gjort et godt Arbejde for at vække de unge Kvinder til aandeligt Liv. Jeg har haft Lejlighed til som ganske ung Lærer at holde en Del Foredrag paa denne Skole, og jeg maa sige, at jeg har ikke set mange Kvinder, der have virket saa trofast for en Sag som Frk. Justine Saugman. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, at han tager sit Ændringsforslag tilbage, og jeg vil bede Finansudvalget og Ministeren om velvilligt at tage Sagen op endnu en Gang. Jeg vilde anse det for en Uret, hvis denne Kvinde ikke blev anerkendt og understøttet. Vi give Understøttelse til mange gamle Højskoleforstandere; det er ligesaa inkonsekvent. Hvorfor saa ikke give denne gamle udslidte, men trofaste Kvinde en Understøttelse?

K. Bjerre: Idet jeg takker den sidste ærede Taler for den Støtte, han gav mig — den har jo navnlig Vægt, fordi han har kendt Frk. Saugman i mange Aar af hendes Virksomhed — skal jeg blot bemærke overfor den højtærede Minister, at det forekommer mig, at jeg har nogen Ret til at sige, at Konsekvenserne ikke ere saa farlige, al den Stund vi nu have vedtaget, at Staten støtter Højskolelærernes Selvpensioneringsfond, saa at vi for al Fremtid kunne henvise Folk til dette: I

kunne derved selv sørge for eders Alderdom. Saa kunne vi sige til de ældre, der ikke havde denne Anledning og ikke denne Støtte fra Statens Side: Vi ere villige til at give eder en lille Understøttelse. Men under de foreliggende Omstændigheder og i Haab om, at Udsigten dog ikke er lukket for al Fremtid, skal jeg tage mit Forslag tilbage.

Formanden: Indstillingen udenfor Udvalgets Liste Nr. 7 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den (Ophold)? Da det ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Blem: Jeg vil ganske kort tillade mig at rette en Tak til den ærede Ordfører og den højtærede Minister for deres Stilling til Andragende Nr. 49, særlig fordi den højtærede Minister udtalte, at han kunde imødekomme Andragendet fra Bestyrelsen for Bornholms Museum. Jeg tror, at det vil vække Glædeovre paa Bornholm, fordi Befolkningen omfatter dette Museum med stor Interesse, hvad den ogsaa har vist i Gerning ved at bringe ikke ubetydelige Ofre i Medlemskontingent samt ved den Samlerflid, hvorved Museet nu er oppe paa 5,000—6,000 Genstande, saaledes som der ogsaa staar i Andragendet.

K. M. Klausen: Den ærede Minister kunde altsaa ikke indlade sig paa at give Understøttelse til „Studentersamfundets Undervisningsrækker“. Ministeren udtalte, at en af Grundene var, at han ingen Midler havde. Saaledes er det næsten altid, at der, naar Andragender henvises om at støtte en ny Sag, ikke er Midler paa Finansloven til den. Men i saa Fald har Ministeren den ganske simple Udvej at henvende sig til Rigsdagen, og naar det saa er en Sag, der har vundet Sympati hos Medlemmerne i Folketinget, er Ministeren ogsaa altid sikker paa at faa Støtte til at gennemføre Sagen og at faa skaffet de nødvendige Penge til Veje, saa den Grund forekommer mig ikke at have ret meget paa sig. Jeg ved godt, at de Bevillinger, som nu ere givne til Skolerne til Materiel, ikke kunne strække til, men der var heller ikke det mindste i Vejen for, at der her ekstraordinært blev ydet dette Tilskud paa 2,000 Kr., og den Dag, Ministeren vilde forelægge Forslag herom her, føler jeg mig overbevist om, at Folketinget med Glæde vilde gaa med dertil. Ministeren havde for øvrigt ellers ingen Grunde at anføre imod denne Sag, det var ikke andet end almindelige Talemaader. Mini-